

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 12 (341)
2019. gada
14. jūlijs

Apustuļa Jēkaba izdzertais biķeris

Pamācošs ir Kristus jautājums: „Vai jūs varat dzert to biķeri, ko es dzeršu?” Te Pestītājs novirza sarunu uz vietām debesvalstībā un aizrāda, kādā ceļā tās iegūstamas – jāstaigā Kristus pēdās un tad varēs no taisnīgā Dieva cerēt uz attiecīgu vietu mūžīgajā svētlaimē. Kristus atbilde ir arī reizē pravietiska, jo viņš ar vārdu biķeris apzīmē savu nāvi un arī pasaka, ka līdzīgi to tiešām izdzers.

Apustulis Jēkabs izdzēra Kristus biķeri, saņemdamis mocekļa kroni. Nāve apustuļiem bija īstenībā tikai Kristus biķera pēdējais malks, jo visa turpmākā apustuļu dzīve bija tiešām rūgts biķeris. *Per crucem ad lucem* – caur krustu pie godības gaismas, teic kristīgais sakāmvārds. Pie mūžīgās gaismas un goda tika arī apustuļi caur tiem daudzajiem un smagajiem dzīves krustiem.

Nav šodien tāda zemes stūra, kur viņus nepieminētu, kur kādam no viņiem nebūtu veltīta dievnama vai vismaz altāra baznīca. It kā visas pasaules centrā stāv Romā svētā Pētera un Pāvila bazilika –

lielākais dievnams pasaulē. No seniem laikiem, kā atzinība apustuļiem stāv arī Latvijas centrā Rīgā sirmā mūsu katedrālē, kuras tornis šodien ir augstākais starp to dievnamu torniem, kas vēl kalpo savam īstajam mērķim. Un tieši šodien mēs svinam svētā Jēkaba svētkus.

Svētais Jēkabs vecākais aiziet vistālāk no visiem apustuļiem – līdz Atlantijas okeāna austrumu piekrastei un uzsāk misiju darbu tagadējās Spānijas teritorijā. Viegli pateikt aiziet, jo mēs šodien domājam mūslaiku kustības tempā. Toreiz vajadzēja burtiski „aiziet” un pilnīgi svešos apstākļos un pagānisko iedzīvotāju vidē iesākt sludināt vienu Dievu un krustā sisto Dievu Cilvēku Jēzu Kristu.

Ja tādos apstākļos un samērā īsā laikā (10 gados) svētais Jēkabs spēja panākt to, ka, viņam aizejot no Spānijas, tur jau darbojās desmit bīskapi, tad tam cēlonis ne tikai dieva žēlastības un brīnumi, bet arī paša apustuļa personība.

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 14. jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

15.svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Brazovsku ģimeni un lūgšana „Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk.telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Valeriju Lūmani

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Sondores Rītas, Birutas, Jautrītes, Viktorijas veselību un par Zvejnieku Lūkasu, Linardu, Eduardu, Andri – veiksmi studijās

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 15.jūlijs.

Sv. Bonaventūra, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Marijas Dzeržinskas veselību

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Otrdiena, 16.jūlijs.

8.00 Sv. Mise par + Veroniku Valteri – mūžībā aiziešanas gadadienā

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā par labdariem

Trešdiena, 17.jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Aloizu un +Annu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 18.jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Ivetu un +Andreju Lifanoviem

Piektdiena, 19.jūlijs.

8.00 Sv. Mise devējas nodomā par arhibīskapu Zbigņevu Stankeviču
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 20.jūlijs.

8.00 Sv. Mise par mirušajiem – Staņislavu, Veroniku, Moniku, Jūliju
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 21.jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

16.svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana “Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Annu un +Visvaldi Lapsām

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Dilkeviču Jāni un +Mārīti Jonāni

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par + Lindu

Pirmdiena, 22.jūlijs. Sv. Marija Magdalēna. Svētki.

8.00 Sv. Mise par mirušajiem – Martu, Viktoru, Jāzepu Krišāniem un Antonu Upenieku

Otrdiena, 23.jūlijs. Sv. Brigita, mūķene, Eiropas aizbildne. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Līvijas Lindes un Lidijas Kursītes veselību

19.00 Sv. Mise slimnīcā „Biķernieki”

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontakttālruni

Sv. Jēkaba katedrālē:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 24. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Sintiju, Ivaru, Irēnu,
Aiju, Andri, Kristiānu un Jāni
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 25. jūlijs. Sv. Apustulis Jēkabs. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Ceroni Bīlmani

Piektdiena, 26. jūlijs. Sv. Joahims un sv. Anna, V.J. Marijas vecāki. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par +Pēteri Puļči
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 27. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Eleonoru – miršanas
gadadienā
11.00 Kristības

Svētdiena, 28. jūlijs. Sv. Apustuļa Jēkaba svētku dienas un Dievnama iesvētīšanas gadadienas svinības. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par + Lūciju Cīruli un
lūgšana „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk.
telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par Emīliju
Lucaku, viņas bērniem, mazbērniem,
mazzmāz bērniem – visiem veselību.
Euharistiskā procesija.
15.00 Sv. Mise (bērniem) devējas nodomā
par arhibīskapu Zbigņevu Stankeviču
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 29. jūlijs. Sv. Marta. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par +Bronislavu Pāvulāni

Otrdiena, 30. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Veroniku Šeļegovsku

Trešdiena, 31. jūlijs. Sv. Ignācijs no Lojolas, priesteris. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Griņeviču dzimtas
mirušajiem
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 1. augusts. Sv. Alfons Marija Liguri, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Patmalnieku dzimtas
veselību, Inesi Hasi un viņas ģimeni.
Svētceļnieku iziešana uz Aglonu.

Piektdiena, 2. augusts. Jēzus Sirds godināšana.

8.00 Sv. Mise par +Juri Meijieru un
Kovaļevsku dzimtas mirušajiem
Jēzus Sirds litānija un veltīšanās akts

Sestdiena, 3. augusts. Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise devēja nodomā
J. Marijas litānija un veltīšanās akts

Svētdiena, 4. augusts. Parastā liturģiskā laikposma 18. svētdiena. Jēzus Sirds godināšana. Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
„Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions Svētdienas skolas
telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Boriseviču
Juriju
Svētlietu pasvētīšana
15.00 Sv. Mise (bērniem) Mežaļu
ģimenes nodomā
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par +Annu, +Pēteri
Kibiņiem un par Kibiņu un Vasiļevsku
dzīviem un mirušajiem.
*Ziedojumi tiek vākti Garīgā semināra
uzturēšanai*

Svētceļojums uz Aglonu

1. - 13. augusts.

Vada pr. Valters

Plašāka informācija pie pr. Valtera

Apustuļa Jēkaba izdertais biķeris

(turpinājums no 1.lpp)

Pagāni ieraudzīja īstu cilvēku, bet reizē arī pārcilvēku.

Jau pati viņa āriene iedvesa izbrīnu, jo viņš tai nepiegrieza ne vismazāko uzmanību – it kā nejustu pats savu miesu un tās vajadzības. Tērpies vienā un tai pašā linu kreklā, barībai nelietoja ne gaļu, ne zivis. Bez dzīvokļa un pat bez savas gultas, viņš, kā vēja dzīts, iet no vienas vietas uz otru un visur viena un tā pati valoda: Jēzus Kristus krustā sists, nomiris un augšāmcēlies, uzkāpis debesīs, no kurienes atnāks tiesāt dzīvus un mirušos, tāpēc visiem Viņam jātic, ja negrib tikt pazudināti.

Un brīnums: elku godinātāji, pagāniskās romiešu kultūras piesātinātie cilvēki, kuriem bija tikai divas galvenās dzīves patiesības – *panem et circenses* – maizi un izpriecās, pieņem tā ticību, kas jūdiem bija par ieļautošanu un grieķiem par muļķību. To panāca svētā Jēkaba askētiskais dzīves veids, dedzība un neatlaidība apustulāta darbā.

Bet arī tā viņam liekas par maz, lai tiešām būtu izdzerts Kristus biķeris. Līdz viņam atnāk ziņa, ka viņa dzimtenē – Palestīnā kristīgajiem klājas ļoti grūti.

Eroda mazdēls Agripa, kas ķeizara Tibērija valdīšanas laikā bija kļuvis par nākamā ķeizara Klaudija mīluli, tagad no ķeizara Klaudija tiek iecelts par Palestīnas valdnieku. Lai pielabinātos jūdu valdošajai šķirai, viņš uzsāka kristīgo vajāšanu. Vietā no vajāšanas bēgt, sv. Jēkabs pats to meklē. Atstājīs kādā

akmenī, uz kura stāvēdams ir sprediķojis, savu pēdu iespaidumu, viņš nodod jau nodibinātās Baznīcas Spānijā vadīšanu jauniešvītītiem (Romā no sv. Pētera) desmit bīskapiem un pats dodas uz Palestīnu, kur tikpat dedzīgi sludina Kristus mācību.

Kristīgās ēras 44. gadā uz jūdu Lieldienām ieradās Jeruzalemē no Cezarejas jaunais valdnieks Agripa un nu sākās jūdu sūdzības viņam par apustuļi Jēkabu un Pēteri. Klāt jau bija jūdu 14. Lieldienas pēc Kristus nāves un jūdu priekšniecība gribēja izrēķināties ar Kristus mācekļiem, kā savā laikā izrēķinājās ar pašu Mācītāju. Pakalpīgais Agripa, kā pirmo lika apcietināt sv. Jēkabu un nosprieda viņam nāves sodu, nocērtot galvu ar zobenu.

Sv. Jēkabs ceļā uz Kalvārijas kalnu, kur vajadzēja notikt soda izpildīšanai, izdziedināja vienu paralītiķi, kas saucis: „Visaugstā Dieva kalps, palīdz man” un kā ir atgriezies pie kristīgās ticības apustuļa galvenais apsūdzētājs, kāds Joziass!

Pēdējais apustuļa upuris pirms nāves bija sekojošs: Likums paredzēja, ka uz nāvi sodītais jāpadzirda un soda vietā sv. Jēkabs palūdz ūdeni. Bet vietā ar to atveldzēt slāpes, viņš liek savam apsūdzētājam nomesties ceļos un viņu nokrista (kāds mākslinieks šo aktu ir attēlojis gleznā). Tas tā sanikno augsto priesteri, ka tas turpat piespriež jaunkristītajam nāvi. Ar soda izpildīšanu jāuzgaida, kamēr saņem no Agripas sprieduma apstiprinājumu. Tad abi reizē noliek galvas zem zobena.

Sākumā sv. Jēkaba kaps atradās turpat Kalvārijas kalna pakājē jeb Jeruzalemes pievārtē, bet kristīgie spānieši nav varējuši samierināties ar

domu, ka viņu apustuļa relikvijas nav pie viņiem. Tāpēc vēlāk tās pārvestas uz Spāniju un apglabātas tā sauktā Iriju – Flāvijā, netālu no Francijas robežas. Devītā gadsimtā, ķēniņa Alfonsa valdīšanas laikā tās pārvietotas uz četru jūdžu attālo Kompostellu, uz kurieni pāvests Leons III ir pārcēlis bīskapa sēdekli.

1170. gadā Kompostellā nodibinājās sv. Jēkaba ordenis un klosteris. Te sākās sv. Jēkaba pēcnāves apustulāts. Daudzo brīnumu dēļ, šī vieta izvērsās par svētceļotāju mērķi visas pasaules katoļiem un tāda viņa ir vēl šodien. Un sv. Jēkaba relikviju pārvešana no Palestīnas uz Spāniju – 25. jūlijs tiek svinēts Baznīcā kā šī apustuļa svētku diena.

No Bīskapa Julijana Vaivoda uzrunas katedrālē 1969. gada 25. jūlijā

Sv. Laurencija no Brindisi dzimšanai mūžībā - 400

Dzimis 1559.gada 22. jūlijā kā Džūlijs Cēzars Russo. Izglītojies Venēcijā, turpat iestājies kapucīņu ordenī, studējis Padujas universitātē, par priesteri ordinēts 23. gados. Apdāvināts valodu prasmē, padziļināti apguva Bībeli, sludināja Evaņģēliju ebrejiem Itālijā, reformācijas atbalstītājiem Vācijā, iesaistījās Romas pāvesta diplomātiskajā misijā, kā arī “katoliskās līgas” mērķu īstenošanā Bavārijā, Saksijā un Spānijā. Ieņēma savā ordenī augstāko amatu, dibināja kapucīņu klosterus mūsdienu

Vācijā un Austrijā. Palīdzēja cīņās ar musulmaņiem.

Miris Lisabonā 60. dzimšanas dienā 1619. gadā. Izsludināts par svētīgu 1783. g., par svēto 1881.gadā, par Baznīcas mācītāju 1959. gadā.

Sv. Marija Magdalēna

Kunga Jēzus brīnišķie mācības vārdi, kas plūda pāri viņa svētajām lūpām, klausītājus apgaismoja, sildīja to sirdis! Tad arī lieli ļaužu pulki viņam sekoja! Viņš apžēlojās par katru nelaimīgo, par katru slimo, tos darīja veselus. Kunga Jēzus slava gāja pāri visai jūdu zemei!

Farizeji nebija Jēzus piekritēji. Tie bija godkāriģi, vairāk meklēja sevi, lai tauta viņus celtu godā. Kāds no farizejiem, vārdā Sīmanis, redzēdams lielo Kunga Jēzus iespaidu tautā, izlikdamies cilvēkiem par labu priekš viņu Mācītāja, ielūdza Kungu Jēzu pie sevis maltītē.

Kungam Jēzum sekoja simtiem cilvēku uz farizeja māju! Cilvēku jūra ielēnca šo māju! Šim lielam cilvēku pūlim sekoja arī viena sieviete, Marija no Magdaļas ciemata. Tā bija jauna sieviete, un bija nomaldījies savā dzīves ceļā! Viņa no citiem bija dzirdējusi par Mācītāja žēlsirdību uz visiem nelaimīgiem. Un tagad šis žēlsirdīgais mācītājs ir šeit pat tuvumā! - Viņa sāka pārdomāt, atzinās: „Es esmu visnelaimīgākā, esmu kritusi! Applūda asarām, iegrīma domās...”

„Nē”, celšos, iešu pie Mācītāja!, „Gāja!” Cilvēku pūlis bija ielencis farizeja māju. Viņa spiedās cauri pūlim. Viens otrs vēl izteica kādu viņai pazemojošu vārdu, pat ar elkoni iegrūda, teikdams: „Kur tu ej? Šeit nav tava vieta!...” Neskatoties uz pazemojošiem vārdiem, Marija, lakatu

pārvilkusi pāri acīm, spiedās cauri pūlim uz viesību namu. Laimīgi sasniedza šīs mājas sliekšni... Pēc brītiņa – jau priekšnamā!

Pa durvīm viņa redzēja Kungu Jēzu sēžam mācekļu vidū. No viņa sejas atspīdēja svētuma stari, izskatījās kā apdvesmots! Viņas sirds ilgojās: „Ak, kaut es varētu nokrist pie viņa kājām... Viņš izskatās tik žēlsirdīgs, tik labs! Viņš man piedotu visu!...”

Vēl acumirkļi. Marija jau ir nokritusi pie Mācītāja kājām! Rokām apkampusi, asarām tās mazgāja, matiem susināja. Žēlabās par agrāko dzīvi lūza viņas sirds, klusumā vaimanāja pēc piedošanas.

Nama tēvs, farizejs, to novērodams, domāja savā prātā: „Ja tu būtu svēts pravietis, tad zinātu, kas ir šī sieviete un nepieļautu viņai pieskarties pie savām kājām!”

Kungs Jēzus, būdams dievišķīgs, zināja šī farizeja domas! Un tam teica: „Sīmani, man ir kas ko tev teikt.” „Lūdzu”, Sīmanis atbildēja. Kungs Jēzus sacīja: „Es ienācu tavās mājās, tu man nedevi mīlestības skūpstā! Un šī sieviete nepārstāj skūpstīt manas kājas! Tu nedevi man ūdeni kājas nomazgāt, bet šī sieviete ar asarām mazgā manas kājas! Tu man nedevi dvieļa putekļus noslaucīt, bet šī ar saviem matiem slauka manas kājas! Tu man nedevi eļļu matus ieeļļot, bet šī sieviete ar smaržām svaida manas kājas!” Tāpēc es tev saku: „Viņai daudzie grēki tiek piedoti, jo viņa ir ļoti mīļējusi!...”

Un viņš tai teica: „Tavi grēki tev tiek piedoti... Tavi ticība tevi ir glābusi, ej mierā!”

Marija no Magdaļas, vai mums pazīstamākā vārdā: Marija Madaļa rāda uz to, ka cilvēkam nav jāguļ savu

noziegumu, vājumu migā! Bet jāceļas, jāiet pie Dieva, jāklauvē pie tā žēlsirdības pēc vainu piedošanas! Un ja sirsnīga ir nožēla un lūgšana pēc piedošanas, debesu Tēvs tad katram piedod: „Ej mierā un vairāk negrēko!”

Marija Madaļa labi saprata savu laimi, ka viņas grēki piedoti. Visu tālāko dzīvi viņa tos apraudāja. Viņa vairāk neatrāvās no Kunga Jēzus! Viņa tam sekoja, viņa mācības vārdos smēla sev garīgo spēku visa zemiskā pārvarēšanai.

Arī tad, kad tukšums klāja Golgātas kalnu, saule noslēpa savu gaismu, lai nebūtu spiesta būt par liecinieku šausmīgai izrīcībai, kad radība – cilvēks notiesāja Dieva Dēlu nāvei un krustam.

Šausalīga rūkoņa lauzās no zemes iekšām! Trīsēšana un drebēšana sajauca visus dziļumus... Tie auga līdz šausmīgām stenēšanām, zibšņiem un pērkoniem, it kā sausā zeme ar vienu rāvienu būtu pārvērtusies bangojošos jūras viļņos, kuri aukā sniedzas līdz dziļumiem... Klints plīsa! Zemes pamati tika sakustināti! Daba raudāja, vaimanāja par sava Radītāja nāvi!

Šausmās, izbailēs uztraukti, viens otru grūzdami, bēga jūdu garīdznieki, ziņkārīgie uz svēto pilsētu - Bēgšana no Mirstošā! Bēgšana no Mesijas! Bēgšana no Dieva!

Dabas spēku uzbudinājumā un vaimanu brīdī no vidējā krusta atskanēja kļiedziens! Un stipra balss sauca: „Piepildījies! Tēvs, tavās rokās es atdodu savu Garu!”

Jaunekļa Jāņa roka atbalstīja Māti, kura trīs stundas varonīgi bija stāvējusi pie sava Dēla – Mocekļa krusta. Un, kad viss beidzās, viņa nespēkā saļīma.

Bet viena cita sieviete vēl bija kalnā. Tā ar rokām apkampusi krusta koku... Dziļi noliekusi savu galvu, vaigu spieda pie krusta. Pāri tās matiem, ar kuriem bija slaucījusi Jēzus kājas, ritēja smalka asiņu strūklīņa!

Grēcīga, noziedzīga atrada krustu, Pestīšanas koku – kā reiz visas cilvēces māte – Ieva atrada ceļu pie Pazušanas koka!

Varbūt tanī sāpīgā brīdī Marija Madaļa pilnīgi neizprata lielā atpestīšanas Brīnuma, bet viena doma viņu caururba: „Viss svētums, pestīšana un dzīvība nāk vienīgi no Mācītāja Krusta!”

Diena beidzās, nakts iestājās... Dziļu sēru gājienā Kungu Jēzu nesa uz kapu, tā ieeju aizvēla ar lielu akmeni.

Trešās dienas agrumā sieviete no Magdalas un citas jau bija ceļā uz kapu! Smaržām apsvaidīt mirušā Jēzus Miesu, tā paša, no kura viņa bija dzirdējusi: „Tavi grēki tev ir piedoti! Ej mierā!”

Tuvojās kapam! Eņģelis jaunekļa izskatā vēstīja par Mācītāja brīnišķo augšāmcelšanos. Marija dārzā satika kādu cilvēku, kuram jautāja: „Vai tu viņu paņēmi, kur tu viņu liki?” - Viņa domāja, ka tas ir dārznieks. Bet tad satiktais pateica vārdu: „Marija!”

Tad saucienā viņas mīlestība atbildēja: „Rabboni! Mācītāj!” - Nokrita ceļos skūpstīt viņa kājas. Viņš atrāvās un pateica: „Pasaki mācekļiem: esmu augšāmcēlies un piedāvāju jaunu dzīvi un misiju.”

Marijā Madaļā grēcinieks atrod ceļu uz atbrīvošanu un atjaunošanos. Tamdēļ viņas svētki ir cerības, pateicības

un svēta miera diena mums, nabaga grēciniekiem, Ievas bērniem!

Marija Magdalēna (Madaļa)! Vārds „Magdalēna” ceļas no Marijas dzimšanas un dzīves vietas Magdalas ciematā.

Magdala bija turīga, biezi apdzīvota zvejnieku vieta. Romieši to bija izārdījuši. Vēlāk šis ciemats atkal atplauka.

Kristīgo vajāšanu laikā Marija Magdalēna devusies pāri jūrai uz Dienvideiropu. Izraudzījies sev dzīves vietu Provansas kalnos. Tur kādā alā nodzīvojuši trīsdesmit gadus. Tā vieta arī šodien ir redzama. Turpat kalna galotnē redzama baznīciņa, kurā Marija Magdalēna pavadījusi veselas dienas Jēzus dzīves, nāves un augšāmcelšanās pārdomāšanā.

Kad tuvojās viņas dzīves noslēgums, tad, saņēmusi pēdējos spēkus, ienāca dievnamā, kur viņu gaidījis svētais bīskaps Maksimins, un pēc vienošanās ar Kungu Jēzu Vissvētākajā sakramentā viņa saļima un aizgāja mūžībā.

Marijas Magdalēnas dzimtajā pilsētā ceturtajā gadu simtenī tai par godu bija uzcelta baznīca, kas vēl desmitajā gadu simtenī bijusi redzama.

Rietumeiropā no seniem laikiem Marijas Magdalēnas godam tika celtas baznīcas. Katedrālei līdzās atrodas viņai veltīts dievnams. Pāvests Francisks ir vēlējis, lai 22. jūlijā ticīgie atzīmētu viņas dienu kā liturģiskus svētkus. Šī ir iespēja vēlreiz cildināt Dieva žēlsirdību un piedošanu, kas piedāvāta katram cilvēkam kā grēciniekam, ja tikai pastāv nožēla un vēlme mainīties.

PAR LATVIJU UN BRĪVĪBU

Pagājuši 100 gadi kopš Latvijas atbrīvošanas cīņām, kuras svinam un pieminam pasākumos un savās sirdīs, bet šī atcere vēl dziļāk ienākusi

mūsos. Esam izpratuši, ka viss tas, kas darīts, ziedots, gan pirms, gan pēc 1919. gada 11. novembra, nav bijis veltīgs, asiņu sēkla vēl dzīva, ieroču sasišanās redzama vēl tagad, būs saskatāma arī nākotnē. Esam nojautuši, ka lielā cīņā pret tumšiem spēkiem nav beigusies, tā dažādos veidos vēl turpinās un uz lielās taisnības svariem novietotas arī mūsu cīņas, mūsu uzvaras jaunam valstiskam uzplaukumam.

Pēc Kārļa Ulmaņa valdības nostiprināšanās Rīgā un Latvijas armijas nodibināšanas bija jāsakārto arī Baznīcas un valsts attiecības. 1919.gada jūlijā pie Iekšlietu ministrijas tika organizēts Garīgo lietu departaments, kura darbības projektu lūdza izstrādāt Ventspils luterāņu mācītājam, vēlākajam arhibīskapam Teodoram Grīnbergam (1870-1962). Par Garīgo lietu departamenta direktoru tika iecelts luterāņu mācītājs Fricis Milenbahs (1963-1933).

Rīgas katoļticīgie pa šo laiku gatavojās uzņemt savu bīskapu - 1876.gada 26.oktobrī Polijā dzimušo īru

izcelsmes grāfu Eduardu O'Rurki. Jaunais O'Rurke pēc ģimnāzijās beigšanas studēja Rīgas politehnikumā, bet vēlāk teoloģiju Insbrukā, Austrijā, jezuītu vadītajā *Canisianum* koledžā, ko beidza 30 gadu vecumā un tika iesvētīts par priesteri.

Pirmā darba vieta jaunajam priesterim bija Pēterpilī, garīgajā seminārā, kur viņš pasniedza Baznīcas vēsturi. Par profesoru viņš nostrādāja līdz 1910. gadam, kad tika iecelts par prāvestu Pēterpils Sv. Staņislava draudzē. Pēc dažu gadu nostrādāšanas prāvests Ed. O'Rurke tika pārcelts uz Minsku par dekānu, kur gan nepalika ilgi. Sv. Tēvs Benedikts XV, ievērojot Mohilevas arhibīskapa - metropolīta barona Eduarda Ropa (1851-1939) pūles un lūgumu, 1918. g. 29. septembrī par atjaunotās Rīgas bīskapijas pirmo bīskapu iecēla Minskas dekānu grāfu Eduardu O'Rurke. Bīskaps Juris Matulevičs dekānu Ed. O'Rurke par bīskapu konsekrēja 1918. g. 15. decembrī Viļņā. Kara apstākļu un lielinieku dēļ jaunais bīskaps Rīgā tūlīt nevarēja ierasties. Tagad pavērās šī iespēja.

Rīgas svētki 16.-18.augustā

Mazā Pils ielā 2 (Svētdienas skolās telpās)

Radošā pasaule sadarbībā

Māksliniekiem un skolu audzēkņiem

Izstāde „Žēlsirdība”

Dirģenta Māra Kupča koncertprogramma

Visi laipni aicināti!

Kapu svētki Raiņa kapos

Sestdien, 31.augustā plkst. 14

Redakcijas adrese:

*M. Pils 2, Rīga,
LV-1050*

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv

